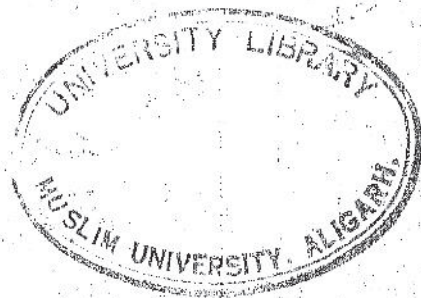


4430



عسيلة ما ذاق الاول اخربه مسلمة و این دلیل است بر وجوب طه
و با وجود آن مجرد دخول کافی است و انزال شرط نیست

باب در بیان کفارت و حیار

ابن عمر گفته است حضرت صلی الله علیه و آله فرمود بعضی عرب اکفار یعنی اند و همچنین بعضی موالی
اکفار یعنی مکر خاک و حجام و این را حاکم روایت کرده و در سندش راوی
بی نام است و ابو حاتم متکسرش گفته و لیکن شاید بی دارد و نزد بزرگوار از معاذ بن
جبل بسند منقطع و فاطمه بنت قیس را گفته نکاح کن با اسامه و این در مسلم است
فاطمه قرشیه بود و اسامه موی زاده و بنی بیاضه را امر با نکاح اباسمه و نکاح
با وی فرموده و او حجام بود و سندش نزد حاکم حیدر پس مقدم باشد بر
روایت اولی در ارجح بود از آن و کفارت در نسب غیر معتبر بود و هر که باعتبار
رقعة یحیر و خیال بی اسنده لال آویخته و بودن بنات بتولی رضی الله عنهما ارجح
در قدر و اعلا در منصب مستندم آن نیست که بر کمتری از خود با وجود رضای
اولیا حرام باشند و قرون مشهور و لها بالبحیر ازین مسائل در رجحان بود و مثلا
احدی از مردم در آن معلوم نشده مگر بعد از گذشتن چهار صد سال از هجرت نبویه
و بالجمله مسئله استثنای بنات فاطمه از ازدواج با دیگران قریشی هستند یا غیر
آن مسئله و ولیمه است نه مسئله و ولیمه و قضیه عصبیه عرفیه است نه قضیه شرعیه
و اگر لابد باشد اعتبار انساب حساب پس شک نیست که اشرف انساب بنی هاشم و
افضل حساب مسلم است پس شرط اطلاق در باب کفارت یکدیگر از تزویج و تزویج از تزویج است
نسبت یا جهادات و که لها من اخوات عند الله و علیها آثار
من علو و حدیث غیار بریره نزد عتق متفق علیه است و در روایتی نزد مسلم آمده
که زوجهش عید بود و در روایتی دیگر آمده که حر بود و اول ثابت است و در
بخاری از ابن عباس بصحت رسیده که بنده بود و فیر و زوطی را که زیر او دو

خواهر نزد اسلام آوردن بود از شاد و کرد که طلاق ایستها شست و شستن را
بخاری اعدال کرده مگر این حیاب و در قطنی و مینی تصحیحش و نزدی تحمیش نمود
اند و غیلان بن سلمه ثقیفی نزد قبول اسلام ده زن نزد خود داشت و بگنجان همراه
او مسلمان شدند آنحضرت او را امر کرد با اختیار چهار زن از آنها و این را اگر چه
این حیاب و حاکم تصحیح کرده اند مگر بخاری و ابو زرعه و ابو حاتم اعلالش نمود
و ابن عبد البر گفته کما معلولته و اعله غیده من الخطای اعلال اخری
و چون مقام مقام و خوب تحجیم و تکلیل و موضع موضع عامه البلوی است و حال و
برین منوال است پس چنانکه باید و شاید منتقص از برای استدلال بر منع زیاده
بر این نشود و آیه کریمه فأنکحوا ما طاب لکم من النساء مثنی و
ثلاث و رباع بر چهار و سه عرب عبار و آیه لغت مفید جواز نکاح و و دو و سه
سه و چهار چهار بار و در یک بار است و در آن تعرضی از برای مقدار عدد و زنان
نیست و نه دلیل بر مشارقت و فقه اولی نزد و فقه ثانیه است و اگر نزد کسی نقل نقل
این منی از آنکه لغت و اعراب باشد پس مقام استفاوه از وی است بدان
تفضل فرماید و قسقه بدعوی اجماع نزد غیر مفسر باین جلیه اهن و ابی خطیب
و قیه قسم این اجماع بصحت خواهد رسید حال آنکه ظاهر بر و ابن صباغ و عمرانی و
از تحقیق متاخرین بر خلاف این اجماع رفته اند و هم قرآن کریم و فعل رسول
رجیم که نه زن یا زیاده و بعضی اوقات فراسم آورده خلاف اجماع مذکور است
و دعوی خصوصیت مقتدر دلیل است و بر ایت اصلیه همراه دارد و نقل از
جز بنا نقلی که نزدش همه ما ذیر منقطع گرد و ممکن نیست و حدیث متقدم غیلان
بالعالی که در آن است که منتقص از برای نقل از دلیل قرآنی و فعل مصطفوی
می تواند شد و هر که تصحیح این حدیث بروحی که بدان قیام تحت میتواند شد کند
یا دلیلی دیگر در معنی این حدیث بیارد و خدایش جزای خیر و هدیه میان هیچ کس
و میان حق عداوت و بغض نیست و بر عالم ایفای حق اجتهاد و لاسیما در مقامات

تحریر و تقریر چنانکه در همه اباحت این کتاب و جز آن کرده ایم و میکنیم واجب است
 و نزد حاکم چیزی در صدر تفرع در عمل باید کردند و تقریر صواب فایده است
 ان تهاهي التصريح بالحق الذي يبلغ اليه ملكتك لقليل وقال و
 لاسيما في مثل مواطن تجن عنها كثير من الرجال فانك لا تستال
 يوم القيامة عن الذي ترضيه منك العباد بل عن الذي يرضيه
 المعبود واذ اجاء نصر الله بطل نصر معقل ع ومن ورد البحر مستقل
 السواقيا فصل آنحضرت صلعم دختر خود زینب را بر ابو العاص بن الربيع
 بعد از شش سال نکاح اول برگردانید و نکاح تازه نکرد و این حدیث نزد
 احمد و حاکم بصحت رسیده و در حدیث دیگر آمده که نکاح جدید کرد و لیکن
 ترمذی اول را اجود از روی استناد گفته و یکی که اسلام آورده نکاح کرده
 بود شوی او گفت میدانی که من مسلمان شده ام پس آنحضرت آن زن را
 از شوهر دیگرش کشیده بشوهر اول داد و این را ابن حبان و حاکم تصحیح کرده اند
 فصل چون در پهلوی عالییه که زنی از بنی غفار بود نزد و دخل و وضع ثیاب
 ملاحظه بیاصل کرد و فرمود جائه خود بپوشش و یکسان خویش بپایمیز و امیر کابین
 دادن کرد و در سندش جمعی هست و از عمر بن خطاب آمده که زن بر صبار
 یا مجنون یا مجذوم را صدق است عوض سپس و این صدق بر ذمه فریب
 است یعنی اگر میدانیست ورنه بر جابل تا و ان نیست و از علی مرتضی هم نحو آن
 بزیادت قرن آمده و قضا عمر رضی الله عنه در عین تا جیل یک سال است و
 لیکن این همه موقوفات است بحجت نمی ارزو گو اسانیدش رجال ثقات باشند
 در امثال این مقامات استناد و بیرفوعات باشد نه بغیر آنها و آن موجود نیست
 و بصورت و مینه ثابت شده که عقد نکاح لازم است و بدان احکام زوجیت
 از جه از وطی و وجوب نفقه و نحو آن و ثبوت بهراث و سایر احکام ثابت میشوند
 همچنین از ضرورت و مینه خروج از ان بطلاق و موت ثابت پس از برای نعم